

МАРКО ГАНЧЕВ
ЕЛЕГИЯ ЗА НОВИТЕ СТАРЦИ

chitanka.info

Мен нашто селско гробище
ме поразява
не със зелената забрава,
напираща околоръст,
от кръстове
безпомощно зачерквана на кръст.
Смразява ме едно кънтене
откъм гробовете отекващо у мене.
Кънтят на кухо. Никой не лежи
под позлатените лъжи
на имената.
Не са в земята старците, не са в земята.
Ей тоя там ръка за поздрав дига
като затворник зад стобора мрежест —
да не избяга вързан е с верига
и на веригата му — крава вместо тежест.
А този май че ме прокле
изпод мустаците си меки —
със дядо ми враждуват зле,
по-зле от Капулети и Монтеки.
Блажено трети старец лапа
лулата, със която бе погребан
и бръчките му тутакси разтапя
димът съвсем като вълшебен.
И само нейде в гласовете им
долавям непознати нотки.
Не са туй старците, а синовете им,
навели старчески походки
или по старчески
приседнали пред къщите.
Но толкова са същите,
че мене просто ме е страх
един от тях
да не замахне със бастуна,
задето вишната му съм обрал

*и развенчал
изцяло клонестата ѝ корона.
Не хуква никой подир мене.
На други плод
горчилката преглъщам аз:
наказваме природата с промени,
а тя със неизменност нас.*

1970

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.